

Van de redactie:

Voor u ligt de Nieuwsbrief Voorjaar 2005 van Hospice Heuvelrug te Zeist. U treft bijdragen aan van zorgverleners en vrijwilligers en ook van bestuur en management. Zo willen wij u op de hoogte houden van de dagelijkse gang van zaken in het hospice, maar ook van de inbedding van de palliatieve zorg binnen het gehele zorgaanbod in Nederland en over financiële aangelegenheden. Uit dat alles zal duidelijk worden dat vrijwillige hulp, zowel in daden als in financiële ondersteuning, noodzakelijk blijft om kwaliteit van zorg te kunnen bieden aan mensen die in de laatste fase van hun leven aan de zorg van ons hospice zijn toevertrouwd.

Het samenstellen van de Nieuwsbrief bepaalt me onwillekeurig opnieuw bij idealen waarmee we, jaren geleden alweer, het hospice startten. Het was op de golven van de beweging die begin jaren negentig in Nederland ontstond om voor de zorg voor stervenden een professionele en waardige plaats te creëren. Terugkijkend op die periode is er veel gebeurd, veel gerealiseerd en tegelijk hebben die idealen zich stevig genesteld bij alle betrokkenen. Dat blijkt steeds weer uit de bijzondere sfeer als je bij ons, maar ook in andere hospices, binnenkomt. Er is gastvrijheid, belangstelling, vriendelijkheid, een sfeer van zorgzaamheid en, zonder dat dat afstand schept, ook van professionaliteit. Een professionaliteit die niet in zichzelf gekeerd is, maar in beweging is, afstemmend op de ervaringen en behoeften die zich in de praktijk steeds opnieuw voordoen. Er worden dan ook voortdurend scholingsprogramma's gevolgd door zowel professionele zorgverleners als door de vrijwilligers. Alles gericht op de kwaliteit van de zorg voor onze gasten en hun naasten. Dat er drempels zijn, zoals de terugkerende vraag hoe we aan voldoende financiële middelen kunnen komen, is soms lastig. Maar terugkijkend op onze ervaringen, putten we vertrouwen uit het feit dat ondanks onvoldoende bijdragen door de overheid, steeds weer sponsors bereid zijn gebleken steun te verlenen waardoor we die noodzakelijk scholing, de inzet van mensen en middelen konden realiseren. Wij zijn onze sponsors daar zeer dankbaar voor.

Dat mijmeren over de idealen waarmee mensen hun werk doen en verder ontwikkelen, brengt me ook weer terug bij mijn pelgrimsreis naar Santiago de Compostela van vorig jaar. Een reis die me nog vers in het geheugen ligt en waarvan mij de beelden, de ontmoetingen en ervaringen van onderweg nog regelmatig voor de geest komen. Een reis die ik vol enthousiasme en vertrouwen dat het wel zou lukken begon, maar die heel anders en toch heel waardevol is verlopen. Een van de dingen die erg moeilijk waren was het omgaan met blessures waardoor ik niet verder kon lopen, maar op de fiets verder moest. Dat hield in, niet langer samen, maar alleen verder, leren om tegen hellingen op te fietsen, steile hellingen, over bergen, heel lang en hoog soms. Hopelijk vind U het niet vreemd dat ik daar aan denk, maar de gedachte besprong me dat ook de ontwikkeling van de palliatieve zorg, hoe dat begon en hoe dat verder gaat, te vergelijken is met een pelgrimsreis. Niet zomaar een reis, maar een reis bedoeld om na te denken over dingen die er toe doen in je leven, om te leren ook. Het is eenzaam soms en ook zijn er ontberingen, maar vasthoudend vasthouden aan het doel en niets afdoen aan de idealen, geeft kracht om verder te gaan, om straks, terugkijkend, te kunnen zeggen: "Er is iets goeds tot stand gekomen. Kwaliteit van zorg voor ieder die zorg nodig heeft." En dat hebben we dan wel met z'n allen gedaan.

Jeanette van Osselen

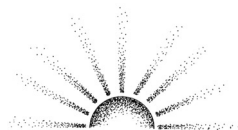
Colofon

De Nieuwsbrief Hospice Heuvelrug is een uitgave van de Stichting Palliatieve Zorgverlening Heuvelrug en de Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug en verschijnt als regel tweemaal per jaar.

Redactie: Jeanette van Osselen
Wim Peek

Vormgeving: Time-Bureau voor grafische omgeving, reclame en drukwerk, Rotterdam

Druk: SWZ Zeist



Van het Bestuur Stichting Palliatieve Zorgverlening Heuvelrug en Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug

Terugkijkend op 2004 bleek dat in ons hospice 56 gasten werden opgenomen die tesamen voor 1575 verpleegdagen zorgden. De gemiddelde verpleegduur was 29 dagen. Daarmee lag het aantal gasten 10% hoger dan het jaar daarvoor. Dit ondanks het feit dat er in onze omgeving meerdere nieuwe hospices werden geopend, waarmee wij overigens goede contacten onderhouden.

Hospice Heuvelrug onderscheidt zich van vele andere hospices doordat het hoog gekwalificeerde verzorging (High Care) kan bieden, zodat ook gasten met gecompliceerde medische en verpleegkundige problemen goed behandeld kunnen worden, zonder dat het op een mini-ziekenhuis gaat lijken. Het doel van het hospice blijft vooral het bieden van een huiselijke, persoonlijke sfeer.

Het zal geen verbazing wekken dat de meeste gasten afkomstig waren uit de nabije omgeving: Zeist, Driebergen, Doorn, Maarn, De Bilt/Bilthoven, maar ook waren er opnames uit Utrecht, Nieuwegein, Houten, Ede.

Dat ons hospice steeds meer bekend wordt blijkt uit het feit dat meer gasten (dit jaar 14) op eigen initiatief of dat van hun familieleden bij ons werden aangemeld. Ook het aantal aanmeldingen via huisartsen liep sterk op.

De gemiddelde leeftijd van de gasten blijft hoog: 2/3 van de gasten was ouder dan 70 jaar; de gemiddelde leeftijd bedroeg ruim 74 jaar. De oudste gast was 90 jaar, de jongste 43 jaar.

Het blijft een zorg dat de meeste gasten niet direct konden worden opgenomen maar pas na een, gelukkig meestal korte, periode op de wachtlijst.

Bij 93% van de gasten had een kwaadaardige aandoening tot het terminale stadium geleid.

In het hospice bleef de medische begeleiding bij 25% van de gasten in handen van de eigen huisarts, voor de overigen werd de medische begeleiding overgenomen door dokter van Kessel. Met bewonderenswaardige energie was zij te allen tijde bereid de gasten te behandelen en de verpleging met raad en daad bij te staan.

In de afgelopen periode traden enige veranderingen op in de personele bezetting van het hospice.

De coördinator vrijwilligers, mevrouw Joke Tel heeft afscheid genomen. Vanaf de oprichting van het hospice is zij met ongekend enthousiasme en deskundigheid actief geweest, eerst als verpleegkundige, later als coördinator van de (ongeveer 60) vrijwilligers. Zij werd

zeer gewaardeerd en wij willen haar hier heel hartelijk danken voor haar inzet. Inmiddels heeft mevrouw Tilly de Kruijff haar plaats ingenomen en we wensen haar veel succes en voldoening bij haar werk.

Stervensbegeleiding stelt hoge eisen aan verpleging en vrijwilligers. Zij zetten zich in om de gasten en hun familie zo veel mogelijk bij te staan in de laatste levensdagen. Zij willen hun begeleiding niet laten eindigen bij het overlijden van de gast. Er is dan ook een project 'Hulpverlening Naasten' gestart. Dank zij giften van donateurs en sponsors aan de 'Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug' kon een medewerker, mevrouw Christiane Voit, worden aangesteld om dit project te effectueren, voornamelijk voor de periode van 1 jaar.

Om de communicatielijnen te vereenvoudigen is besloten om de 'Stichting Palliatieve Zorgverlening Heuvelrug' en de 'Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug' te laten opgaan in een nieuwe Stichting met een wat eenvoudiger naam: 'Stichting Hospice Heuvelrug'. De nieuwe stichting zal in de loop van dit jaar geëffectueerd worden en de verplichtingen en baten van beide vorige stichtingen overnemen.

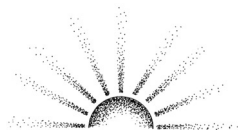
Dank zij de bijdragen van donateurs en sponsors konden talrijke materiële wensen vervuld worden en de coördinator vrijwilligers en de projectleider 'Hulpverlening Naasten' worden aangesteld.

De officiële financiering van de hospices op de lange termijn is nog steeds niet geregeld. Wij hebben nu toezeggingen van het zorgkantoor tot 1 juli van dit jaar. Wat daarna gebeurt blijft nog duister en we moeten steeds rekening houden met (mogelijk onplezierige) verrassingen.

Voor ons blijft vooropstaan dat we ons inzetten voor een zo hoog mogelijke kwaliteit en dat financiële problemen geen belemmering mogen vormen voor potentiële gasten om van de mogelijkheden van het hospice gebruik te maken. Ook in de afgelopen periode zijn wij in staat geweest in enkele echt schrijnende gevallen de eigen bijdrage van de gasten voor onze rekening te nemen.

Dit alles dank zij U als donateur of sponsor!
Wij hopen op U te kunnen blijven rekenen!

Prof.dr.R.H.Kuijten
Voorzitter Stichting Palliatieve Zorgverlening Heuvelrug
G.M.Zegers
Voorzitter Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug



Hospice Heuvelrug: Overzicht Gasten 2004

Aantal opgenomen gasten in de periode 1.1.2004 tot 1.1.2005: 56

Onderverdeling:

25 mannen:
9 gehuwd
16 ongehuwd

31 vrouwen:
8 gehuwd
23 ongehuwd

Alle 56 gasten overleden in het hospice.

Herkomst gasten:

Van thuis 27
UMC 4
Diak Zeist 6
Diak Utrecht 1
Meander Aifoot 1
Ziekenhuis n.n. 9
Ede 2
WA Hoeve 2
KDO 3
HAK Houten 1
Anthonius 0

Regionale herkomst gasten:

Zeist 22
Amersfoort 3
Utrecht 3
Driebergen 5
Doorn 2
De Bilt/Bilth 4
Nieuwegein 2
Houten 3
Bunnik 2
Maarn 2
Overige 8

Wachlijsten:

45 via wachtlijst opgenomen
11 zonder wachtlijst opgenomen

Leeftijd gasten:

Oudste gast 90 jaar
Jongste gast 43 jaar

Gemiddelde leeftijd 74,2 jaar
Ongeveer 66% van de gasten was boven de 70 jaar

Opname gevraagd door:

Gast zelf of familie 14
Maatschappelijk werk 13
Huisarts 19
(Transfer) Verpleegk. 6
Diversen 4

Medische diagnose:

Maligniteit 52 (93%)
Longtumor 9
Darmtumor 8
Pancreastumor 6
Leukemie 6
Prostaattumor 3
Mammatumor 2
Hersentumor 2
Maagtumor 2
Slokdarmtumor 2
Levertumor 2
Melanoom 3
Overige 7

Niet-maligne aandoening 4 (7%)

Verpleegdagen:

Totaal 1641 verpleegdagen voor 51 gasten
Gemiddeld 29,3 verpleegdagen per gast

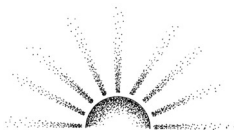
Onderverdeling:

minder dan 1 week	9
1 week tot 1 maand	28
1 maand tot 2 maanden	10
2 maand tot 3 maanden	8
meer dan 3 maanden	1 (109 dagen)

Aantal verpleegdagen in 2004: 1575
(De 56 gasten zorgden in totaal voor 1641 verpleegdagen waarvan er 16, resp. 50 in 2003 en 2005 vielen).

Medische verzorging:

door hospice arts dr. Van Kessel 42 gasten (75 %)
door eigen huisarts 14 gasten (25 %)



Zorg voor de naasten

Vanaf december ben ik in het hospice werkzaam als hulpverlener naasten. Ik werd gevraagd om over het belang van deze functie voor de nieuwsbrief te schrijven. Miep de Putter, verpleegkundige op het hospice en collega nam een interview af.

Wat maakt dat je wil werken met mensen die gaan sterven?

Dat is een wens die ik al heel lang koester. Vroeger op school was gym een van mijn lievelingslessen. Ik was heel bang om over een kast of een of ander toestel te moeten springen. Als iemand mij net de steun gaf om er overheen te vliegen vond ik het heerlijk. Anderen gaf ik dan ook graag net dat laatste zetje om het te durven. Ik wilde mensen 'over de brug' helpen. Later wilde ik vroedvrouw (verloskundige) worden. Ik trouwde en kreeg vier kinderen. Toen ik die studie na mijn 34^e wilde oppakken was er opeens een maximum leeftijd. Deze deur was dus gesloten. Ik besepte dat je twee keer aan de poort staat in je leven, aan het begin en aan het eind. Zo ben ik in de stervens- en rouwbegeleiding terecht gekomen. Nu nog, als ik het even niet meer weet wat in een bepaalde stervenssituatie nodig is, dan vraag ik me af: "wat zou bij een geboorte helpen, wat zou daar nodig zijn." Wat zeker meespeelt zijn ook mijn ervaringen als partner van een predikant. Als ik dan meemaakte hoe mensen het moeilijk hadden in hun rouwprocessen had ik de wens 'mensen zouden toch op de hoogte moeten zijn hoe het ook anders kan.' De vier dagen tussen overlijden en uitvaart zijn zo kort, zo vol emoties. Als dat niet goed voorbereid is kunnen er complicaties bij het rouwproces komen.

Wat is verliezen?

Van klein af aan leer je op een bepaalde manier met verliezen om te gaan en dat neem je mee in je verder leven. Het is een deel van je leven. Als je grote dingen los moet laten grijp je terug naar deze oude patronen. Het is maar de vraag of je dat nog steeds op deze manier wil doen. Heeft het toen geholpen? Of voldoe je eerder aan de verwachtingen van anderen? Is er nu een andere manier nodig en mogelijk? Kan je binnen je eigen grenzen blijven die goed en veilig voor je voelen? Je mag hier nu opnieuw keuzes in maken. Die keuzemogelijkheid bewust te maken zie ik als een van mijn taken in deze functie. Als het jouw keuze is - en niet 'hoe het hoort' of moet voldoen aan de verwachtingen van je familie - dan kun je rouwen op jouw manier.

Verlies wordt vaak als negatief gezien. In de medische wereld is 'niet meer beter kunnen worden' foutief. Je hebt gefaald. Het mag er eigenlijk niet zijn. Toch is verliezen eigenlijk de andere kant van de munt van liefhebben. Ik verbind me met iets of iemand. Als je het los moet laten doet het pijn. Het is de essentie van het leven. Des te dieper je met iemand verbonden bent, des te dieper snijdt het loslaten. Er ontstaat een wond. In het leven zijn er wonden die gemakkelijk genezen. Andere wonden liggen dieper, die hebben meer zorg nodig, meer geduld en tijd om te helen. Ze laten littekens achter. Er zijn ook wonden die open wonden blijven. Die vragen regelmatig om aandacht. Ze moeten schoon gehouden worden anders gaan ze stinken. Jij bent de enige die kan zeggen wat voor wond het is en wat daarvoor nodig is. Moeilijkheden in de "wondverzorging" ontstaan als mensen geleerd hebben 'zeur niet zo,' 'flink zijn,' 'het bloed niet eens, zo erg kan het niet zijn.' Dat wat pijn doet mag dan geen aandacht hebben.

Durven leven

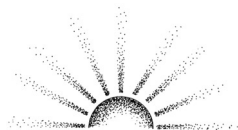
Als je geen pijn wilt voelen dan is het maar beter om je niet te hechten. Je verbindt je niet. Uit angst voor de pijn blijf je liever aan de buitenkant. Durf je dan eigenlijk te leven? Wat sommige mensen tegenhoudt om te sterven is dat ze eigenlijk niet hebben durven leven. Door normen en waarden die ze zich zelf oplegden is hun eigen wezen onderbelicht gebleven. Dan zeggen ze 'iets houdt me vast.' Hoe kun je je leven loslaten als je het nog niet geleefd hebt?

Wat is rouwen?

Rouwen is de mogelijkheid die het leven je aanbiedt om daar waar je een wond, een deuk hebt opgelopen, deze weer in je leven te integreren, weer een geheel van te maken. In die zin is rouwen helen, genezen.

Wat is naastenzorg?

Het is het begeleiden van de families van de gasten, die hier in het hospice zijn opgenomen. In de eerste week dat een gast hier opgenomen is vindt ook een kennismakingsgesprek met de familie plaats. Met hen samen ga ik op zoek of deze (natuurlijke) processen bewust gemaakt kunnen worden. Er is ruimte voor hun eigen verhaal en hieraan verbonden hun eigen keuzes. Als die ruimte er is kan er ook ruimte zijn voor hun samenzijn in de laatste fase met hun



dierbare. De tweede stap is het afscheid nemen, het waken, het stervensmoment zelf en het begeleiden van de laatste zorg. Hier ligt een belangrijke taak voor de verpleegkundige om hierin die familie mee te nemen. Mentaal, met mijn hoofd kan ik best weten dat mijn dierbare overleden is. Maar pas als ook mijn lijf het weet met al zijn zintuigen kan ik tot in de diepte weten "het is zo." Dit helpt in het rouwproces.

Met het overlijden worden de naasten ' nabestaanden'. Het is belangrijk dat ze in deze overgang niet alleen gelaten worden. Daarom is er iemand van het hospice bij de uitvaart aanwezig. Een groep vrijwilligers heeft deze taak op zich genomen. De families laten ook telkens weer merken hoe zeer dit gewaardeerd word. Als hulpverlener naasten kijk ik dan nog een jaar lang mee, hoe het rouwproces verloopt: zijn er knelpunten, wat heeft de ander nodig om dit

verlies in zijn leven op te nemen. Ze worden uitgenodigd voor een nagesprek. Het is een emotioneel moment om nog eens over de drempel van het hospice te gaan. Ook de herdenkingsbijeenkomst met het noemen van de naam van hun dierbare neemt hier een belangrijke plaats in.

Zo is de ondersteuning van de familie een ondersteuning van het gehele stervensproces, om de andere te kunnen laten gaan en in je eigen levensstroom te blijven staan: ars moriendi, de kunst van het leven in het sterven, of het sterven in je leven.

Christiane Voit
Hulpverlener naasten

Schaamte

Door Miep de Putter

De verwachting was dat hij niet aan zijn darmkanker zou overlijden maar door zijn slechte nierfuncties. Hij zou langzaam suf worden, misschien veel jeuk krijgen, comateus worden en overlijden. Hij was erg moe. Hij had geen kracht meer om uit bed te komen of zichzelf te wassen. Eten smaakte hem niet meer. Als hij vertelde ging het heel langzaam, maar wat hij zei was erg de moeite waard. Zijn (klein) kinderen waren warm en liefdevol om hem heen.

Hij schreef afscheidsbrieven en zijn eigen rouwkaart. Hij vertelde mij dat hij alle post die hij had gekregen doormidden had gescheurd. Wat moesten zijn kinderen met al die kaarten en de goede wensen van al die mensen waren al bij hem. "En" zei hij "misschien helpt het me om dood te gaan." Ik was ontdaan door de manier waarop hij dat zei. Hij leed, dat was duidelijk te zien.

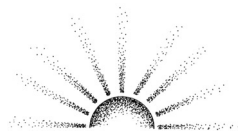
Hij zag het niet meer zitten. Hij wilde een eind aan zijn leven maken door euthanasie, maar vond dat niet kunnen. Hij dacht dat hij niet leed. Hij had geen pijn, geen jeuk, was niet in de war, hij

had niets te klagen. Hij schaamde zich verschrikkelijk voor zijn kinderen dat hij het niet aan kon. "Praat erover" is er tegen hem gezegd. Met je kinderen en met de dokter. Hij liet diezelfde dag al zijn kinderen en kleinkinderen komen. Hij kreeg ruimte en begrip. Ze hadden een bijzondere avond met elkaar. Later begrepen we dat het zijn afscheid was.

De volgende dag sprak hij met zijn arts. Ze vertelde hem dat geestelijk lijden ook een ondraaglijke vorm van lijden kan zijn. Ze nam zijn euthanasiewens serieus.

Hij had een boek, dat hij heel mooi vond, cadeau gegeven aan een van de vrijwilligers. Ze las er een stuk uit voor. Het ging over een rups, die tijd nodig heeft om een vlinder te worden. Je kunt een vlinder niet uit zijn cocon trekken. Dat is een natuurlijk proces dat tijd nodig heeft.

De dag daarna was hij suf. Hij was bijna niet wakker te krijgen. Hij werd helemaal geel, kreeg jeuk, werd comateus, en overleed een paar dagen later.



DONATEURSAKTIES

opnieuw een groot succes

In het najaar van 2004 werd een donateursaktie gehouden in de gemeente Bunnik (Bunnik, Odijk en Werkhoven). Aan 4.828 adressen in deze plaatsen werd een brief met informatie over het werk van Hospice Heuvelrug gezonden, tezamen met een aanmeldingsformulier voor donatie en een acceptgiro.

De actie leverde 169 (= 3,5%) positieve reacties op. Deze reacties bestaan uit 43 aanmeldingen van nieuwe donateurs, die samen (op jaarbasis) € 1.845,00 bijdragen. Verder kregen we 126 reacties van mensen die een eenmalige bijdrage (in totaal € 2.642,50) overmaakten.

Rond de jaarwisseling werden allen, die tot en met december 2003 een eenmalige gift hadden overgemaakt en dat in 2004 niet hadden herhaald of intussen al donateur waren geworden, aangeschreven. In totaal werden 436 brieven verstuurd; 223 (= ruim 51%) positieve reacties waren het resultaat. Daarvan waren 32 nieuwe aanmeldingen als donateur (totaal op jaarbasis € 1.125,00) en 191 eenmalige bijdragen (in totaal € 4.116,00).

Mede door het resultaat van deze akties heeft de Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug nu 436 donateurs, die samen het werk van het hospice steunen met een bedrag van € 20.407,02.

Van de 436 donateurs hebben er 207 de stichting machtiging verleend de donatie door middel van een automatische incasso periodiek van hun bank- of girorekening af te schrijven. De overigen betalen hun bijdragen via een periodieke overboeking of door gebruik te maken van de toegezonden acceptgirokaart.

Donateurs, die nu hun bijdrage met een acceptgirokaart betalen en gebruik willen maken van het gemak dat automatische incasso biedt of enige andere wijziging in hun donatie willen, kunnen contact opnemen met de penningmeester van de SVHH (tel. 0315 64 04 16) of een briefje sturen naar Postbus 955, 3700 AZ Zeist.

Jan Bakker, penningmeester Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug

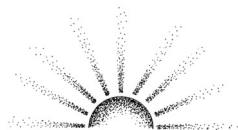
U ONTVANGT DEZE NIEUWSBRIEF

Als u een vaste donateur bent van de Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug of als u in het vorige jaar of dit jaar een eenmalige gift of bijdrage aan de stichting hebt overgemaakt. Het bestuur van de stichting wil op deze manier haar sympathisanten op de hoogte te houden van de activiteiten van de stichting en het reilen en zeilen van het hospice. Het verzorgen van deze nieuwsbrief is een kostbare zaak. Daarom moeten wij - helaas - de toezending aan degenen die een eenmalige gift of bijdrage overmaken beperken. Met ingang van januari 2006 moeten wij daarom de toezending aan hen, die tot en met december 2004 een bijdrage overmaakten, staken. De vaste donateurs blijven de nieuwsbrief natuurlijk wel ontvangen.

Op het adresstrookje van deze nieuwsbrief staat boven uw naam een nummer. Als dit nummer

begint met 01.2.... bent u in onze administratie genoteerd als een "eenmalige gever". Stelt u er prijs op de nieuwsbrief te blijven ontvangen, dan kunt u ook Vriend van het hospice worden door u aan te melden als donateur.

Knip de strook hiernaast uit en vul die in en stuur die op aan: Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug, Antwoordnummer 7014, 3700 TA Zeist (postzegel niet nodig).



SCHENKING VIA DE NOTARIS

Schenken aan een goed doel zijn pas fiscaal aftrekbaar als het totaal van de schenkingen in één kalenderjaar tussen de 1% (met een minimum van € 60,00) en 10% van uw bruto inkomen bedraagt (als u een partner heeft, gaat het om het gezamenlijk bruto inkomen).

Wanneer u echter uw schenking notarieel laat vastleggen in een schenkingsakte, wordt deze volledig aftrekbaar, ongeacht de hoogte daarvan. U ontvangt dus een groot deel van uw schenking terug van de belastingdienst.

Bijvoorbeeld: als u via een schenkingsakte jaarlijks een bedrag schenkt van € 175,00 en u bent over de top van uw inkomen 42% belasting verschuldigd, dan betaalt u in werkelijkheid maar € 101,50. De rest betaalt de fiscus. Deze aftrek is legaal en is juist bedoeld om het schenken aan een goed doel te bevorderen.

In de notariële akte worden uw periodieke schenkingen voor een periode van tenminste vijf jaar vastgelegd. Het jaarlijks te schenken bedrag kan eventueel ook in maandelijkse, kwartaal- of halfjaarstermijnen worden overgemaakt.

Mocht de schenker overlijden voordat alle bedragen zijn geschonken, dan vervalt de verplichting tot betaling. Uw erfgenamen worden dus niet belast met deze vorm van schenken.

Als u interesse heeft om op deze wijze een bedrag te schenken aan de Vrienden Hospice Heuvelrug kunt u ons machtigen de schenkingsakte te laten opmaken door de notaris van onze stichting. Wij sturen u graag een akte van volmacht toe ter invulling en ondertekening.

Hiertoe en voor eventueel nadere informatie kunt u contact opnemen met:

W.J. Peek, bestuurslid Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug
 Telefoon 030 692 2270
 Fax 030 693 9154
 E-mail: wjpeek@peek.nl
info@hospice-heuvelrug.nl

Ja, ik word Vriend van het Hospice Heuvelrug!

- Ik word donateur en draag € , per jaar halfjaar kwartaal maand bij
- Ik machtig de stichting dit bedrag automatisch van mijn bank- / girorekening nr. af te schrijven.
- Ik verzoek toezending van acceptgiro's voor het betalen van mijn bijdrage.
- Ik maak een eenmalige bijdrage van € , over op uw Postbankrekening 73 33 663.

De heer / mevrouw _____

Adres _____

Postcode _____

Woonplaats _____

Datum _____

Handtekening _____



Hospice Heuvelrug

Arnhemse Bovenweg 80
3708 AH Zeist
Tel. 030 698 4280 Fax 030 698 4288
E-mail: info@hospice-heuvelrug.nl

Stichting Palliatieve Zorgverlening Heuvelrug

Bestuur: Prof.dr. R.H. Kuijten
C.L. Storm de Grave-de Smeth
G.M. Zegers
Dr. A van Osselen-Riem
Mr. B.C.J. Leusveld

voorzitter
secretaris
penningmeester
bestuurslid
bestuurslid

Postadres:
Postbus 955
3700 AZ Zeist

Bankrekeningen:
Postbank 73 33 663
Rabobank Zeist e.o. 39.52.33.801

Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug

Bestuur: G.M. Zegers
Mr. J.A. Kool
J. Bakker
Prof.dr. R.H. Kuijten
Drs. W.J. Peek

voorzitter
secretaris
penningmeester
bestuurslid
bestuurslid

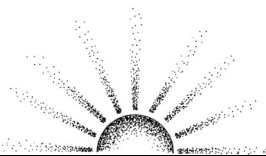
Postadres:
Postbus 955
3700 AZ Zeist

Bankrekeningen:
Postbank 73 33 663
Rabobank Zeist e.o. 39.52.33.801

Telefoon penningmeester Vrienden Hospice Heuvelrug: 0315 640 416

Website: www.hospice-heuvelrug.nl

Een postzegel
is niet nodig



Stichting Vrienden Hospice Heuvelrug

Antwoordnummer 7014
3700 TA ZEIST